

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
ใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดราชสิงขร

The Development of Learning Achievment in Health and
Physical Education on The Sexual Behavior of Teenagers
Lesson using Problem-Base Learning Instruction for
Grade 6 Students in Wat Ratchasingkhon School

พรชนก ปลื้มจิตร์¹, วีระ วงสรวงศ์²

Pornchanok Pluemjit¹, Weera Wongsan²

Received : May 8, 2024; Revised June 13, 2024; Accepted : December 25, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

^{1, 2} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี : Lecturer. Faculty of Education, Bangkokthonburi University.

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร ห้อง ป.6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 (2) ความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความก้าวหน้าอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 77 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าร้อยละ 50 (3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67)

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น, การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน, โรงเรียนวัดราชสิงขร

Abstract

The objectives of this research were: (1) to develop of learning achievement on the sexual behavior of teenagers lesson using problem-based learning instruction for grade 6 students to follow 80 percent of criteria; (2) to study and progress of learners on the sexual behavior of teenagers lesson using problem-based learning instruction for grade 6 students; (3) to study the satisfaction of the learners towards learning on the sexual behavior

of teenagers lesson using problem-based learning instruction for grade 6 students.

Research methodology was a quasi-experimental research. The sample consisted 32 students Prathom 6/1, academic year 2023 by using simple random sampling method. The research instrument consisted of (1) set of contents and learning activities on the sexual behavior of teenagers lesson using problem-based learning; (2) a learning management plan on the sexual behavior of teenagers lesson using problem-based learning; (3) learning achievement test on the sexual behavior of teenagers lesson; (4) a satisfaction questionnaire on learning management using problem-based learning. Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation.

The finding indicated that (1) the academic achievement after studying on the sexual behavior of teenagers lesson using Problem-based Learning instruction for grade 6 students was 80 percent of the predetermined criteria; (2) the development of learning achievement in health and physical education on the sexual behavior of teenagers lesson using problem-based learning instruction for grade 6 students had high level of advancement Accounting for 77%, more than 50% met the specified criteria. and (3) the students were satisfied in the excellent level with the learning management using problem-based learning, overall, satisfaction was at the high level ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.67)

Keywords: Learning Achievment, Sexual Behavior of Teenagers, Problem-based Learning Instruction, Wat Ratchasingkhon School

บทนำ

ในปัจจุบันวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกายจิตใจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศ วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม เริ่มมีความรู้สึกทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศ รวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีปัจจัยและสถานการณ์ที่ยั่วยุชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายและอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ คุกคาม การเรียน ขาดตัวตาย ทำแท้ง ผิดกฎหมาย ทอดทิ้งเด็ก เป็นต้น วัยรุ่นจึงควรมีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม รู้จักหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะได้มีชีวิตอย่างสดใสในช่วงวัยรุ่นและเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่อย่างมีความสุข

ประเทศไทยในปัจจุบัน วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้อุปถัมภ์ ส่งผลให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การทำแท้ง รวมทั้งมีการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แนวโน้มสูงขึ้น ในปี 2562 กรมอนามัยได้บันทึกสถิติพบว่า มีการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 63,831 ราย แบ่งเป็น หญิงช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี 61,651 ราย และผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ตั้งครรภ์จำนวน 2,180 ราย และยังพบว่า มีวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำอีกจำนวน 5,222 ราย ยิ่งโดยเฉพาะในช่วงที่มีการระบาดของโควิด-19 ข้อมูลจากสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า ในเดือนพฤษภาคม 2564 มีสตรีขอรับบริการปรึกษาทางสายด่วน 1663 เกี่ยวกับปัญหาตั้งครรภ์ไม่พร้อม 4,461 คน หรือเฉลี่ย 149 คนต่อวัน เป็นหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 26 คน เมื่อเทียบกับช่วงสถานการณ์ปกติ เช่น เดือนตุลาคม 2563 ที่มีผู้ขอรับคำปรึกษาเพียง 2,490 คน เฉลี่ย 83 คนต่อวัน และเป็นหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 16 คน

ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หรือท้องไม่พร้อมในวัยรุ่น ส่วนหนึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเรื่อง การเรียนการสอนเพศศึกษาของไทย ปัญหาใหญ่ของการสอน การเรียนเพศวิถีศึกษาในไทยคือ ไม่เอื้อให้นักเรียน นำความรู้จากชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิชาเพศวิถีศึกษาไม่ถูกสอนอย่างรอบด้าน ไม่มีรายละเอียด มีเพียงการบรรยายตามบทเรียน การสอนเพศวิถีศึกษาตอบสนองกับวิถีชีวิตทางเพศของนักเรียน

ได้น้อย บางสถานศึกษาขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดอย่างเพียงพอ ชั้นเรียนเพศวิถีศึกษายังไม่สามารถเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมได้

เพื่อให้การศึกษาก้าวทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติ หรือที่เรียกว่า การเรียนรู้แบบเชิงรุก (active learning) จึงถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ โดยองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวถือเป็นองค์ความรู้ที่ยั่งยืน เพราะเกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตัวของผู้เรียนเอง จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่ฝังลึก ซึ่งสอดคล้องกับ สถาพร พุทธิพิบูล (2558) ที่กล่าวว่า active 2 learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา (constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem based learning) ถือเป็นการจัดการเรียนรู้ รูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการนำปัญหามาเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ดังที่ ภาณุ นิลศิลา และ ลักขณา สุโกส (2563: 45) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น เป็นสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย เน้นการให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรือสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา วิธีการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้าแสวงหาความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยที่มิได้มีการศึกษา หรือเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวมาก่อน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสม รวมทั้งเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นในเรื่องเพศ จนนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างมีสัมพันธภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นผ่านกระบวนการ เรียนรู้ที่ใช้ปัญหามาเป็นเครื่องมือ โดยให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหา และเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหานั้น ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ราชสิงขร ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ราชสิงขร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80
2. ความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร มากกว่าร้อยละ 50
3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ราชสิงขร อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

1. เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ 2 ชั่วโมง
2. เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 2 ชั่วโมง
3. เรื่อง โรคเอดส์ 2 ชั่วโมง
4. เรื่อง การตั้งครรภ์ไม่พร้อม 2 ชั่วโมง
5. เรื่อง การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ 2 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชสิงขร จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 103 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้อง คือ ห้อง ป.6/1 มีนักเรียนจำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการ ทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และ หลังเรียน (Posttest)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชสิงขร จำนวน 103 คน แต่ละห้องละความสามารถ ของผู้เรียนในระดับอ่อน ปานกลาง และเก่ง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนวัดราชสิงขร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. ผู้วิจัยเก็บคะแนนระหว่างทำการทดลองของนักเรียนทุกชั่วโมง

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ของนักเรียนหลังเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยเก็บข้อมูลแล้ว จึงได้นำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2. ความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สูตรความก้าวหน้าด้วยวิธี Normalized Gain

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร รายละเอียดตามตารางที่ 1

(n=32)

(n=32)	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
คะแนนรวม	320	568
คะแนนเฉลี่ย	10.00	17.75
ร้อยละค่าเฉลี่ย	50.00	88.75

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละก่อนเรียน เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 50.00 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละหลังเรียน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 88.75 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการหาความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

ผลการวิเคราะห์หาความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร โดยรวมกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน ตามวิธี Normalized gain ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 2

คะแนนทดสอบผลการเรียนรู้ (20 คะแนน)				ความก้าวหน้าทางการเรียน วิธี Normalized Gain		
คะแนนก่อนเรียนโดยรวม		คะแนนหลังเรียนโดยรวม		< <i>g</i> >	ร้อยละ	ระดับ
คะแนนเฉลี่ย	%Pretest	คะแนนเฉลี่ย	% Posttest			
10	50.00	17.75	88.75	0.77	77	สูง

จากตารางที่ 2 พบว่า จากผลการทดลองสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร นักเรียนที่เข้ารับการทดลองจำนวน 32 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลคะแนนก่อนเรียนโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 10 ($\bar{X}$ = 10) คิดเป็นร้อยละ 50 (% Pretest) และผลคะแนนหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 ($\bar{X}$ = 17.75) คิดเป็นร้อยละ 88.75 (%Posttest) เมื่อนำมาคำนวณโดยวิธี Normalized Gain พบว่ามีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ 0.77 (< *g* > = 0.77) ซึ่งอยู่ในระดับสูง (Hight Gain) หรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 77 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ภายหลังการจัดการเรียนรู้ได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบทบาทของผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบทบาท ของผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านบทบาทของผู้สอน	4.28	0.73	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.44	0.66	มาก
3. ด้านบทบาทของผู้เรียน	4.14	0.64	มาก

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.25	0.68	มาก
รวม 4 ด้าน	4.28	0.67	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า หลังการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านบทบาทของผู้สอน ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านบทบาทของผู้เรียน ตามลำดับ

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ราชสิงขร พบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยรวมหลังเรียนเท่ากับ 17.75 ($\bar{X}$ = 17.75) คิดเป็นร้อยละ 88.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

2. ความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร พบว่ามีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ 0.77 ($<g>$ = 0.77) อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 77

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รูกกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 คิดเป็นร้อยละ 88.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้รูกกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ทำให้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้้นับบรรลุตามเป้าหมาย เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น เป็นการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนผ่านการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ในการหาแนวทางการแก้ปัญหาด้วยวิธีการของนักเรียนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุ นิลศิลา และ ลักขณา สุกใส (2563: 43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบผสมผสาน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนรู้รูกกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนก่อนเรียนโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 10 ($\bar{X}$ = 10) คิดเป็นร้อยละ 50 (% Pretest) และผลคะแนนหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 ($\bar{X}$ = 17.75) คิดเป็นร้อยละ 88.75 (% Posttest) เมื่อมาคำนวณโดยใช้วิธี Normalized Gain พบว่า มีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ

0.77 ($\langle g \rangle = 0.77$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง (Hight Gain) หรือมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 77 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ รุ่งสมทรัพย์ เรืองศรีอรัญ (2562: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 83.54/84.92 2) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7614 แสดงว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ร้อยละ 76.14

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด ราชสิงขร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นกันเอง รวมไปถึงเนื้อหาและกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทกานต์ สอนจันทร์ (2564: 57) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้

ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชสิงขร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้หรือการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มาประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอน รูปแบบการสอน และบทบาทหน้าที่โดยละเอียด เพื่อการนำไปใช้ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียนจึงจะทำให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์

1.2 กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษานั้น ครูผู้สอนควรมีวิธีการจัดกลุ่มที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.3 การนำประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผู้สอนควรเลือกประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สามารถนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหา ระดับชั้นของผู้เรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ฉันทกานต์ สอนจันทร์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น**, 18(1), 57-68.
- ภานุ นิลศิลา และ ลักขณา สุกใส. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. **วารสาร มจร,อุบลปริทรรศน์**, 5(3), 43-52.
- รุ่งสมทรัพย์ เรืองศรีอนันต์. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**.
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). **การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning**. สระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดราชสิงขร. (2566). **หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566**. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดราชสิงขร.